

Abonamentul

Pentru monarhie:

Pe an 6 fl., $\frac{1}{2}$ an
3 fl., $\frac{1}{4}$ an 1 fl. 50 cr.

Pentru străinătate:

Pe 1 an 18 frcs., $\frac{1}{2}$
an 9 frcs., $\frac{1}{4}$ an
4 frcs. 50 cm.

Fóea apare în fie care
Sămbătă.

Unirea

Fóe bisericescă-politică.

Insertiuni

Un șir garmond:
o dată 7 cr., a dóua órá
6 cr., a treia órá 5 cr.,
și de fiesce care publi-
cațiune timbru de 30 cr.

Tot ce privesce fóea,
să se adreseze la »Re-
dactiunea și Admini-
strațiunea Unirii»

în
Blaș.

Anul VIII.

Blaș 29 Ianuariu 1898.

Numérul 4.

Spre catastrofă.

Esistă Nemesis. Nedreptatea nu
póte birui în veac. Dreptatea răsbu-
nătóre trebuie să-și facă datorința.

Patria noastră acum de trei zeci de
ani e victima guvernării liberale. De
trei zeci de ani sistemul acesta a gră-
mădit nedreptăți. A confiscat drepturile
singuraticilor, ale societăților, ale po-
pórelor și mai pe urmă a confiscat
chiar și drepturile lui Dumnezeu. În
locul dreptului s'a înlocuit forța și
arbitriul, în locul lui Dumnezeu —
statul.

Sistemul acesta nu e o proprietate
a patriei noastre. E marfă de import,
care până a nu sosi la noi făcuse raită
prin tóte țările apusane, unde și-a și
arătat ródele.

La noi, tocmai fiind că a sosit mai
târziu, și ródele se arată mai târziu.
Dar ele nu pot lipsi, se ivesc și se vor
năpástui asupra noastră încă numai de
acum înainte.

Cel dintăi rod al sistemului liberal
de guvernare este sērăcirea generală.
Nu e vorba aici despre recolta slabă
a anului trecut. Rēul acesta a agravat
bóla, dar bóla era cu mult mai veche.
Nici nu e vorba despre decadența și
sērăcirea aristocrației și a marilor pro-
prietari. Ei cad, în locul lor vin alții,
de-a rindul aristocrații din Legea veche.
Perirea lor cade sub alte criterii de
judecată. Vorba e de sērăcirea țărânilii.

Țărânilii decid sórtea unei țeri. Dacă
ei se află în bunăstare și progres, atunci
țara întrégă e avută, pentru că este,
cine să pórtē și să pórtē ușor sarcinile
publice. Din contră sērăcirea țărânilii,
a claselor de jos, duce neresistibil la
catastrofă țara întrégă.

Este óre cine, care să tragă la
indoelă nespusa sērăcirea a țărânilii?
Nu este óre un adevăr cunoscut, că
cele zece degete ale celor dóue mâni
sînt de ajuns pentru a numera pe acei
ómeni dintr'o comună cât de înfloritóre,
cări nu ar fi datori în nici o parte?

Scim, că principiul modern al
mercantililor e, că datoria progresivă
a singuraticilor, pe cum și a statelor
dovedesce spirit de întreprindere, pentru
că creditul face posibilă inavușirea cu
bani străini. Dar mercantiliții uită, că
țărânilia împrumuturile nu le ia pentru
a face acuzițiunii nóue, ci pentru a mântui,
ceea ce are, și că țărânilii mai pe urmă
nu mai póte să plătescă împrumutul
contras, pentru că dînsul din moșie nu
póte scóte cele 10—12 procente, ce
trebuie să le plătescă după împrumut,
ne cum să mai póta scóte ceva și pentru
óre care amortisare din capital.

Resultatul al doilea al sistemului
liberal de guvernare este sērăcirea
statului însu-și. Budgetul Ungariei în
cești din urmă 30 de ani s'a urcat cu
mai bine de 200 de milioane. Și care
e rezultatul? Resultatul e, că poporul
a ajuns deja acolo, cât nu mai póte
purta sarcinile publice. De altă parte

molochul liberal nu vre, să țină cont
de contribuenți, ci urcă mereu cheltuelile
fără de a socoti, că óre fi va cu puțință
a acoperi acele cheltueli.

Pe calea acesta se ajunge și s'a
ajuns deja la deficit. Budgetul se inchie,
ce e drept, încă tot cu ceva excedente.
Dar totul e numai frasă, și deficitul
cu finea acestui an nici cu frase nu se
va mai poté acoperi.

Și atunci?

Dar ce întrebăm noi de atunci?
Nu vedem óre, cât de înspăimîntător
cresce și se lătesce deja și al treilea
rod al liberalismului, — socialismul?

Ce e socialismul? E însoțirea
ómenilor flămîndi, miseri, fără adăpost,
fără pânea cea de tóte zilele.

Omul, care e aprópe de mórtea
cea mai crudă, de mórtea prin fóme,
are omul acesta ideal, aspirațiune a fără
de aceea de a se sătura, de a sătura
pe al sēi, de a îmbrăca nevasta și
copilașii? Se póte aștepta de la un ast
fel de om, ca să se însuflețescă pentru
ceea ce e bun, nobil și frumos, când
pe dînsul fómea il chinuesce?

Socialistul n'are Dumnezeu, n'are
patrie, n'are națiune, n'are nimic, pentru
că el e peritor de fóme.

Socialismul e fétul sistemului
liberal a guvernare.

Și nu e óre îngrozitor, în ce mē-
sură se lătesce acest morb social în
frumósa noastră patrie? Nu trece zi, în
care să nu cetim despre revolte de ale

Feuilleton.

Ode Festa

concinata ex occasione felicissima faustissi-
maque iubilaei annorum quinque et viginti
episcopatus

Excellentissimi ac Reverendissimi Domini

Michaelis Pavel

de Peteritye

miseratione divina et S. Sedis Apostolicae gratia
Episcopi Magnovaradinensis graeci ritus catho-
licorum, Comitibus Romani, Solio pontificio
Assistentis, Suae Sanctitatis Summi Pontificis
Praelati domestici, Suae Sacratissimae Caesareo-
Regiae Apostolicae Maiestatis Actualis intimi
status Consiliarii, Insignis Ordinis Francisci
Iosephi I. Equitis etc. etc. etc.

Patris et Patroni gratiosissimi

devotissime deprompta

per

Demetrium Fekete

cantorem et docentem graeco-catholicum.

Belényesini

1898.

Motto: »Semper honos nomenque
tuum laudesque manebunt.« Virg.

En adest sollemne diu petitum
Iubilandi tempus idoneum, nam
Quinquies quinos hodie peregit
Eximie annos

Praesul excellens placidus Michaël
Dignitatis splendidae episcopalis.
Tu Dioecesis populus fidelis
Sunto parati.

Pavel illustris celebrat Sacerdos
Iubilaeum; fac Deus enitentem
Ardui caeli faciem serenam
Auricolorem.

Terra fer jasmina, rosas odoras,
Herbidi campi viridesque valles
Induant flores sibi rite pulchros
Versicolores.

Enite caelum radiate stellae,
Pulchrius cunctae solito micate,
Lumen in terram jace Phoebe Apollo
Omnia mulcens.

Gaudio magno resonent et orae,
Quas colunt Romae geniti fideles
Uniti exsultent jactantque sursum ad
Sidera voces.

Tu Dioecesis decus unitorum
Urbe cum Roma vigilante Matre,
Arx vetus morum fideique custos
Tu quoque gaude!

Nam Michaël nunc sui episcopatus
Saeculi quadrantem agit eminenter
Fructibus largis gravidos replens vir
Temporis orbes.

Civitas „Magnovaradinum“ amoena
Dulce graecorum locus unitorum
Iure laetator. patefac aperta
Gaudia cordis.

Atque vultu laetitia nitente
Da viro sancto, generoso, amato,
Presuli caro domino colendo
Rite salutem.

Scande sol currum radians ab ortu
Mitte nunc sedi piaepiscopali
Et Dioecesi religens ovanti
Lumina laeta.

Ece pulchrum phaenomenon videtur:
Prima lux albet. resea inde caelum
Purpura pingit dea gratiosa
Solis in ortu.

En eous solis equus superbus

socialiștilor, despre omoruri sevărsite de socialiști.

Ce va fi, când săracirea țării întregi va aduna într-o singură tabără pe toți cei lipsiți și din totă țărâtimea va face socialiști?

Și e cine va, care se mai îndoesce, că aici avem să ajungem?

Față de acest mare pericol întimplă-se ceva, face-se ceva? Se iertă dări? Ce folos? Dacă n'ai ce mânca, darea iertată nu te satură. Și apoi nu vor accelera ore dările iertate și mai mult deficitul și prin urmare pe altă cale catastrofa?

E dureros, dar noi primejdia abia credem a se mai pute înlătura. Ar trebui, să se facă imediat o schimbare așa de radicală de sistem, cum nu ne-o putem nici închipui între împrejurările actuale. Catastrofa nu se mai poate împedea. Ar pute să o facă această singur numai Dumnezeu.

Dar Dumnezeu nu poate lăsa fără-delegile nepedepsite.

Maî întâiu va trebui, să simțim dreptatea răsbunătoare a lui Dumnezeu, maî înainte de ce i-am simți și bunătatea miluitore.

O iconă a bisericii catolice. — Colegiul de Propaganda înființat de Papa Urban VIII e institutul cel maî însemnat pentru creșterea misionarilor. În conviciul, care se ține de el, întru început se primiau clerici din toate țările de misiune ale lumii. Dar după ce în decursul timpului s'au înființat colegii osebite pentru Greci, Ruteni, Scoțianii, Irlandezi, Anglezi, Nord-Americanii, Armeni, Maroniți și Canadeni, clericii acestor națiuni se separară din conviciul acesta general; dară el totuși cercetăză toți nea și acuma cursurile de studii ale institutului și primesc acolo cultivarea științifică. Acolo se ținuse până în 1870 în fiesce care au cu prilejul sărbătorii s. Botez vestita festivitate de limbă, în care alumnii rostiau prelecții fiesce care în limba sa maternă. Din prilejul jubileului înđoit, care-l serbeză în anul acesta Leo

XIII, în 20 a c. s'a aranjat din nou o astfel de festivitate. Ea a decurs în chipul următoriu:

După o producție musicală, și după ce un alumn englez cetise o introducere latină, un Sir a lădat pe evreesce pe Sfinția Sa pentru îndemnarea la studiul sfintei Scripturi. A urmat un Chaldeu, care a lădat silințele lui Leo XIII întru convertirea Nestorianilor, era un Sir a relevat în limba siră grijea, ce o pörtă Papa bisericii maronite. Un Melchit a rostit pe arabesce un cuvint omagial la adresa Papei; un Armean a mulțămit Sfinției Sale pentru înființarea colegiului armenese; un Copt a mulțămit în numele poporului său pentru restaurarea patriarhiei din Alesandria și a ierarhiei coptice; un Sinez a depins progresele catolicismului în patria sa; un Malabarez a lădat pe Sfinția Sa pentru înființarea alor trei episcopii în patria Sa; un Hindu a salutat pe Leo XIII, că prin întemeierea seminarului din Candy (Ceylon) s'a făcut rivnitoriul Apostolului Toma și a s. Francisc Xavier; un Pers l-a numit „lucéfurul cel strălucit de diminătă”; un Armean a mulțămit Papei pe turcesce pentru ajutorul, ce l-a dat Armenilor în timp de necas; un Zulukaffer a relevat în limba viței sale meritele lui Leo XIII pentru propagarea Evangheliei în Africa, ér alt Kaffer a exprimat asemenea în limba poporului său dorințele Africeii, ca Dumnezeu să țină pe Sfințul Părinte.

Cu cântarea „Oremus pro Pontifice” s'a închiat partea primă a festivității.

În partea a doua, carea a fost rezervată pe sama limbilor europene, au urmat prelecții în limbile grecească veche, grecească nouă, latină, italiană, franceză, engleză, germană, polonă, portugeză, iră, scoțiană-celtică, dalmatină, albaneză, olandeză, norvegiană, ungară, românească și romaneză. Festivitatea întregă au închiat-o câte va producții musicale și un cuvint de mulțămită îndreptat numărului public.

In cauza publicării protestului în foile din Budapesta dl Coroianu publică în „Tribuna” din 25 a c. o declarație datată din 21 a c., în care zice între altele:

Hinniens lucem evocat affluentem,
Qua dies optata diu petita
Prae foribus stat.

O dies felix! memorabilisque
Semper indelebilis usque finem
Missa de caelo, data de superno
Numine salve!

Sacra salve lux hodie refulgens
Praesulem magnum populum fidelem
Sparge Phoebeis radiis coruscis
Sparge supernis.

Nam vir excellens merito putatur
Gemma Romanae pretiosa generis
Stella diffundens radios benignos
Noctibus atris

Est Michael hic vir Episcopus, qui
Nunc diem servat bene jubilarem
A suo clero populo fideli
Cinctus honore.

Gaudeant caeli simul astra, stellae,
Luna sol laetentur; amoena terra
Omnis exsultet modo Praesulem alnum
Magnificando.

Ardni montes viridesque valles,
Prata, campi floribus atque rosis
Vestiant semet dare Iubilanti
Rite salutem.

Si creatae res etiam putantur
Praesulem nostrum celebrare velle
Nos creaturae rationem habentes
Maius agamus.

Ergo clerus cum populo fideli
Nunc suos sensus referant aperte:
Vota depromant bona Iubilanti
Praesuli amato.

Namque praestans vir sibi comparavit
In Dioecesim meritum perenne:
Quos enim fundi posuit valent iam
Millia multa.

Praesulis magni benefacta plura
Caeterorum munere Episcoporum
Sunt, licet cuncti studeant ad gentis
Prosperitatem.

Hi viri verum benefacta larga
Attulerunt ad populum Valachum,
Qui pie semper memorabit illos
Omne per aevum.

Antecessorum pia facta Pavel
Iam coronavit superans eosdem:
Nam Dioecesi peperit salutem
Nectite sarta.

Necte gens Romana viro coronam
Sensibus cordis salientis atque
Floribus pulchris fidei tenacis
Ad decorandum

„Spre orientarea opiniunii publice declar, că e neadeverată și calumioasă asertiunea, că înainte de consfătuirea comitetului nostru așa fi fost în palatul ministrului-președinte. Da, am fost după convenirile noastre în zilele de 15—18 la mai multe ministere în palatul de justiție, în cauza și în capul unei comisiuni a comunei Toplita română, pe care cu nelegiuirile unei proceduri perverse staă s'o scotă din averea sa nisce veneticii exploatarei. —

„Atrag atențiunea publicului român asupra faptelor următoare: Proiectul de resoluțiune a fost comunicat pe cale postală cu toți membrii comisiunii. — asemenea și procesul verbal a fost trimis în original la mai multe redacțiuni imediat după subscrierea aceluia.

„Cabinetul secret al guvernului, numai din aceste expedate a putut să-și ia cunoștințele sale. Sintem împrejurați cu detectivi și petrecuți cu ochi vii din partea agresorilor nostri, și nici o scrisore nu se perde din vedere, dată fiind ori adresată la care va persoană deochiată ori redacțiuni de ale naționalităților.

„Se vede, că lucrarea inimicilor, cari și-au pus carul în petri, ca să ne contopescă cu sîla, continuă pe toate terenele cinstite și necinstite de a ne divulga lucrările și de a sēmăna nebhina neîncrederii și suspițiunii între noi față de aceia, cari am fost, sintem și vom rămâne în tot de una în serviciul marii cause naționale. —“

Revistă bisericească.

Roma.

Sfinția Sa Leo XIII a primit în zilele trecute pe episcopul de Orleans Msgr. Touchet, care a raportat Sfinției Sale în cauza beatificării feciorei de Orleans Ioana d'Arc. Papa a lădat zeliul neobosit al episcopului, care în investigațiunea începută pentru beatificare a presidat la 113 ședințe, tot o dată a promis că procesul se va pertracta maî curând, de cât ar fi să urmeze după ordinea îndatinată.

Praesulem, qui grande opus in Belényes
Oppido fecit: renovavit aedem
Nempe Musae — gymnasium vetustum
Amplificavit.

Inde convictum puero studenti
Et scholam civilem itidem puellis
Praesul internatum habitaculumque
Aedificavit.

Iubilantis Praesulis Eminentis
Facta, virtutes generosa dicent
Mox Michaëlem superum fuisse
Numen in orbe.

Sera praestantem memorabit actas
Gentis hunc laudabilem Episcopum, qui
Nationi elenodia haec paravit
Sit benedictus.

Gaudio seri referent nepotes
Hoc Michaël fecit opus superstes
Spectet hic prolem sua gens studentem
Omne per aevum.

En vir excellens pietate vera
Inde virtute et charitate plenus,
Qui Deo, Romae, Patriaeque Regi
Est gratosus.

Sed vir est gratus populo Valacho
Et sui iam concrediti fidelis
Rite pascendi gregis et tuendi
Pastor amatus.

Archiepiscopul american Gibbons a raportat Sfântului Scaun Apostolic, că în anul trecut s'au întors în sinul bisericii catolice preste 300.000 de protestanți.

Diferința între s. Scaun și guvernul rusesc în cestiunea esilării episcopului titular Symon din provincia bisericăscă Mohilev s'a aplanat așa, că Msgr. Symon e numit episcop de Odessa, care episcopie s'a înființat în urma învoelii dintre s. Scaun și guvernul Rusiei.

Franta.

La desbaterea bugetului cultelor deputatul Berard a strigat: „Clericalismul este inamicul!“ Ministrul president Méline a recunoscut, că clericalismul ar fi periculos(?), dară e cu mult mai mare pericolul socialismului și al revoluțiunii. S'a mai lăudat Méline, că el a purces mai energic de cât antecesorii săi față cu clericali; nu vré înse, să reflecteze la acusa, că marele rabin Zadok-Kahn e mestecat în afacerea Dreyfuss; de asemenea nu reflectează nici la acusa îndreptată de către deputatul Mahy asupra protestantismului, care stă în serviciul străinătății. În departamentul Charente doi predicatori din străinătate au deschis biserică fără concesiunea auctorităților și au început să debacheze în contra catholicismului. În contra acestora nu are regimul nici un cuvânt.

Revistă politică.

Afaceri interne.

Negoțiările pentru renoirea pactului comercial și pentru regularea cotei între Austria și Ungaria s'au reînceput în săptămâna trecută, când au fost în Budapesta ministrul president austriac, cel de finanțe și cel de comerț; definitiv înse nu s'a statorit nimica, ci după două

zile de consultări ministrul austriac s'au depărtat din Budapesta. „Neue Freie Presse“ scrie, că scopul propriu al conferențelor ministeriale a fost, să se lămurască atitudinea ambelor guverne în cestiunea pactului, căci guvernul ungar până acum nu a primit declarație formală, că ore actualul guvern austriac acceptază proiectul statorit cu cabinetul Badeni. Dacă actualul guvern austriac ar păși cu pretensiuni nouă, guvernul ungar încă ar ridica contrapretensiuni. Guvernul ungar dorește, ca cestiunea pactului economic și a cotei să se rezolvă în legătură una cu alta. Guvernul ungar ar mai dori, să se aleagă o nouă comisiune parlamentară în cestiunea cotei; în Austria înse de present așa ceva e cu neputință.

Dieta în ședința din 22 a c. a primit proiectul de lege despre recrutare.

Tot în acea ședință ministrul Perczel a răspuns la interpelarea lui Buzáth în cestiunea demonstrațiunii aranjate în Deva în contra episcopului Majláth cu ocaziunea miruirii din anul trecut. Ministrul zice, că episcopul prin un circular al său, — în care se reprobă liberalismul, — a provocat resens, și nu e mirare, dacă la mulți s'a răcit însuflețirea față cu el chiar și în cercurile celor mai buni catolici. Părta de triumf s'a demolat, fiind că episcopul avea, să între în oraș pe altă parte. Oficialii nu s'au prezentat în corpore, fiind că acesta nu e prescrișă prin nici o lege. Mai de parte apără ministrul pe fișpan și pe inspectorul de școli față cu acusa, că ei ar fi voit, să demonstreze în contra episcopului.

În ședința dietală de Marți s'a început desbaterea generală a bugetului pe 1898. Referentul Hegedűs arată, că cheltuielile întrec cu 22,970.700 pe cele proiectate pe anul 1897. Zice, că bugetul e real, și-l recomandă spre primire.

Horánszky, presidentul partidului național, arată, că capacitatea țării de a purta sarcinile publice este cu totul eshauriată; un an rău și eventuala ridicare a cotei pot arunca țara în cea mai serioasă crasă. Budgetul ca nereal și nesincer nu-l primesce.

Contele Zichy János din partidul poporal zice, că situația generală să nu o judecăm așa, după cum o presentă budgetul. Dacă căutăm în jur în țară, ne stă înainte un chip înfiorător, a neme socialismul, despre care cu câți va ani mai înainte nu se putea vorbi ca despre o bolă socială. Acum revoluțiunea învéluită în sdrențe a erupt. Representanții puterii de stat ved, că singuri nu pot sana morbul social. Nu acasă guvernul pentru acesta, dară acasă spiritul și direcțiunea, care a deschis socialismului pórta. Prin politica bisericăscă poporul s'a despoiat de forța rezistenței și prin încetățenirea nereligiozității s'a aruncat în bratele agitatorilor. Socialismul nu se estinde în părțile nordice ale țării, unde poporul e mai misér, dară religiunea îi dă putere spre a suporta miseria, ci în Alföld. Dacă finanțele statului sînt așa de înfloritore, pentru ce nu se reduce darea de pământ? În contra socialismului sînt numai două mijloce: pâne pentru popor și măsuri severe față cu agitatorii. Situația actuală potrivit a caracterisat-o Ugron, când a zis: „Popor slab, inteligință coruptă.“ Guvernul pe lângă medicamente materiale să recurgă și la medicament moral, la revisiunea legilor bisericăscă-politice. Budgetul nu-l primesce nici în general.

Thály Kálmán declară în numele Kossuthiștilor, că cu guvernul actual, care prin provisoriu a vătémat constituția, nu se pôte dimitte în lupte politice. (Numai în compromise. Red.). Deci nici nu votază budgetul.

În ședința de Mercuri poporalul

Qui Dei nutu celebrique Roma
Matre concedente volente Rege
Factus est praestans prout eminens vir
Praesul honestus.

Namque de throno patriaque cara,
Non secus de religione sancta
Et fide vera, bene natione
Promeruit vir.

Praesul altus munere dudum adepto
Rite fungetur pariter studebit,
Ut fides et religio verenda
Amplificentur.

Sic parentum religio fidesque
Hoc viro sancto duce nationi
Coetui sacro pariet faventem
Prosperitatem.

Praesulis tunc posteritas memor fit
Exin Ipsum glorificabit aequae
Natio Romanaque ad astra tollet
Omne per aevum.

Ast, ut haec optatio compleatur
Prosperae; nos cum pietate Patrem
Et Deum caeli precibus rogemus
Omnipotentem:

Ut per annos semper Episcopum alium
Servet integrum incolumemque multos
ad suae gentis patriae salutem et
Emolumentum.

Nunc fideles perbono Episcopo ter
Rite clamate unanimique voce:
Vivat Excellentia Vestra multos
Vivat ad annos.

*
Gratia caeli celebrat Michaël
Quinquies quibus sui Episcopatus
Iam peractos cum pietate vera
Integer annos.

Prospera haec occasio vindicat se
En mihi — virtute viro nitenti
Nunc Michaeli genitoque Pavel
Dicere laudes

Atque sinceram dare Ei salutem.
Non adulando mea promo vota,
Sed virum caram venerans saluto
Ductus honore

**
Denique excellens Pater, eminens vir
Iubilans Praesul, celebrans Eparche
Tu decus gentis patriaeque Cleri
Gloria salve!

Care salveto Pater almae felix!
Vita, quae restat tibi sit beata
Inter illos, qui peramant fideles
Semper et ultra.

Laetus intersisque tuo fideli,
Quem regis Clero sapienter aequae
Et gregi, quem perbene pascis, omni
Pastor amate.

Donec in terris eris atque vives
Mittat in Te commoda grata caelum
Et tuam vitam superi tegunto
Nube corusca

Sint tibi momenta reliqua laeta,
Inde vultus mox animus serenus
Semper una perpetuo quousque
Deseret aetas.

Inde contenti rideatque cordis
Sol Tibi blande ac animum serenans
Et beatæ affulgeat alma vitae
Lux hilarans Te.

Quamdiu vives benedictio sit
Diva cum Te praeterea redundet
Ad tuum inceptum bene finiendum
Gratia caeli.

Tum Deus conservet adhuc diu Te
Sospitem, integrum validumque semper,
Ut fides et religio virescat
Te duce cauto.

Natio Romana beatiorem
Inde mox aeram videat per id, quod
Sacra defendens sua iura salvam
Dabis eandem.

Tunc honos, nomen, tua fama, laudes
Permanebunt de generatione
Praedicando Te in generationem
Omne per aevum.

Serius Praesul remeas in alta
Regna caelorum ac ibidem coronam
Sume virtutis meritam virentem
Fine carentem.

Belényesini die 26. Ianuarii 1898.

Demetrius Fekete.

Páder Rezsó arată, că se face pradă prin remunerările, ce le acordă statul unora sub diverși titluri. Zice, că ce folosesc monumentele milenare, dacă poporul geme în miserie. Reflectând la tristele urmări ale căsătoriei civile și ale neconfesionalității pretinde, să se redea statului caracterul creștin.

Polonyi în numele fracțiunii ugroniste declară pasivitate față cu desbaterea.

În fine ministrul Lukács răspunde la oratoriul opozițional și cu acesta se încheie desbaterea generală, carea de alte ori ținuse săptămâni întregi.

O deputațiune de 12 dame săsesci a mers la Viena spre a cere de la Monarchul, să nu sancționeze proiectul de lege despre magiarizarea numelor de comune. De la cabinetul aulic au fost îndrumate, să ceară mijlocirea guvernului unguresc spre a fi primite în audiență. Trei dame au rugat pe br. Bánffy, să mijlocască audiența. Dară acesta nu a voit, și ast fel au pățit-o ca marea deputațiune a Românilor cu „Memorandul”. Petițiunea adresată Monarchului e provădită cam cu 5000 de subscrieri de ale femeilor săsesci.

Ministrul a latere br. Jósika s'a retras. Agendele acestui ministeriu le-a luat asupra sa în chip interinal br. Báuffy.

Austria.

Poliția din Praga a interzis purtarea de insignii naționale. Interzicerea aceasta a indignat pe studenții universitari germani. Ei au protestat în contra ordinului poliției și au convocat la o întrunire în Leitmeritz toate societățile studentesce ale Germanilor din Boemia.

Germanii din dieta boemă continuă a se certa cu Cehii, dară până acum n'au părăsit dieta, pe cum se credea, că vor face.

În Moravia încă este preste măsură încordat raportul dintre Germani și Cehi.

Despre redeschiderea parlamentului imperial nici amintire nu se mai face.

România.

Corpurile legiuitoare și-au relnceput lucrările Lunii.

Ministrul de justiție Djuvara s'a retras din cabinet. Locul dînsului l-a ocupat Palade. Djuvara e Aurelianist. Schimbarea acesta de persoane nu mulțamește pe întreg partidul liberal.

Germania.

În comisiunea parlamentară pentru finanțe secretarul de stat Bülow a făcut declarații importante referitoare la politica externă. El a zis, că guvernul german apără interesele creditorilor săi în Grecia. Planul de controlă a finanțelor grecesce acum e supus spre primire cabinetelor europene și guvernului grecesc. Creta numai atâta o interesază pe Germania,

ca această insulă să nu fie obiect de diferență între puteri ori cauza la complicațiuni nouă în Orient. Între excăpitantul Dreyfuss și între auctoritățile germane n'a esistat nici când vre un raport. Afacerea Dreyfuss nu a turburat bunele raporturi cu Franța. În afacerea macelului misionarilor germani din Sina guvernul sinez a dat satisfacția cerută de Germania pedepsind pre oficialii, cari n'au împedecat macelul, și urmărind pe criminalii. Guvernul sinez a promis, că pentru paguba suferită de misiune va da 3000 taeli (cam 9000 fl.); ca reconciliare pentru uciderea celor trei misionari va ridica trei biserici, dintre cari una în locul, unde au fost uciși; pentru fie care biserică dă 66.000 taeli, era prefecturii misiunii catolice din Ciao-Cin-Fu îi dă 24 mil de taeli. Cea mai bună garanță, că nu se vor mai repeți atari crime, este aședarea permanentă a armatei și flotei germane în portul Chiao-Ciau în virtutea contractului dintre Sina și Germania.

Franța.

Afacerea Dreyfuss susținută de capitalul jidovesc a pus în ferbere totă Franța și a deșteptat pe antisemiți nu numai în Franța proprie, ci și în Algeria, unde s'au înscenat mari turburări antisemite.

De pe strade s'a străpus scandalul în parlament. În ședința din 22 a c. a camerei la interpelearea lui Cavaignac, că guvernul să dea deslușiri în chestiunea Dreyfuss, ministrul president Méline a răspuns, că guvernul nu poate schimba caracterul juridic al afacerii, și desvélirile, ce le-ar face, ar da inamicilor în mână cheia secretelor poliției militare franceze. E regretabil, că și un scriitor vestit a prins péna spre a desonora armata. Retrăgându-și Cavaignac interpeleția, s'a sculat socialistul Jaurés și a început un discurs fulminant în contra guvernului. Deputatul Bernis a atacat faptice pe Jaurés, dară socialistii au apucat pe Bernis și l-au aruncat la pămînt. În cameră s'a înscins o pârueală formală.

Zola a pretins, să se asculte în procesul său 104 martori, între cari și mai mulți diplomați străini.

Turcia.

La numirea principelui Georgiu al Greciei de guvernator general al Cretei se pare a-și fi dat consensul toate puterile europene. După această numire adnexarea Cretei la Grecia e numai o chestiune de timp.

Din Constantinopol se anunță, că Riza Bey conducătorul Albanezilor e reținut acolo, pentru că regimul turcesc se teme, că întorcerea lui în patrie va fi periculoasă. După ce regimul turcesc i-a promis, când s'a dus la Constantinopol, că nu i-se va întâmpla nimica, reținerea lui sigur va provoca turburări, era lumea din noi se va convinge, că în cuvintele Turcului nu te poți încrede.

Adresa de felicitare

îndreptată Escelenței Sale Episcopului de Oradea Mare

Michail Pavel

de clerul și poporul din Maramureș.

Excellentissime Domne Episcope!

Preasfințite și Preagratițose Părinte!

Preabunul și înduratul Dumnezeu întru atotputernicia Sa a învrednicit pe Escelența Văstră, să ajungeți anul al douăzeci și cincilea al Episcopiei.

Cu cel mai profund simțămînt de mulțămîntă și de adheșiune ne apropiăm și noi preoții și mireniți fii credincioși din Maramureș la Escelența Văstră și cu simțămînt de adevărată bucurie luăm parte la acest frumos jubileu și la această rară solemnitate.

Și cum să nu serbăm și noi acea ziă iubilară, cum s'ar pute, să nu aducem și noi la espresiune simțămintele noastre într'o ziă festiva, care ne aduce a minte de zelul apostolic, pietatea, credința, liberalitatea, bunătatea inimii, diligența neobosiveră, binefacerea și iubirea părintească, cari într'o măsură atât de mare le poședeți Escelența Văstră, și cari noi Maramureșenii în decurs de mulți ani am fost norocoși a le admira?

Cum s'ar pute, să nu aducem și noi la espresiune simțămintele noastre de adorațiune și cel mai profund devotament pentru Escelența Văstră, care aceste simțăminte ați știut a le deștepta, a le nutri și a le conserva în noi toți de la începutul carierei înalte a Escelenței Văstre ca Vicariu al Maramureșului.

Sînt treizeci și șapte de ani, de când Escelența Văstră ca vicariu al Maramureșului ați început a ne governa pe noi fii credincioși din Maramureș, și noi n'am uitat, n'am pntut și nu putem uita acei doi spre zece ani, în cari ne-ați guvernat ca vicariu cu o nespună înțelepciune și neobosiveră diligență.

Între multe alte suvenirii, plăcute ne legă cătră Escelența Văstră aducerea a minte a înființării „Asociațiunii pentru cultura poporului român din Maramureș” și a parohiei române din Sighet, cari sînt fitecele iubirii Escelenței Văstre cătră fii credincioși din Maramureș.

Și când în anul 1872 grația preainaltă a gloriosului nostru Împărat și Rege apostolic V'a chemat a cuprinde scaunul episcopesc al Gherlei, cine a avut mai mare bucurie de cât noi fii credincioși ai Escelenței Văstre? Căci noi am vedut faptele mărețe ale Escelenței Văstre sevărșite în Maramureș și ne-am convins, cum că Escelența Văstră V'ați născut a governa și cum că ca Episcop veți revêrsa pretutindenea fericire și binecuvîntare.

Ca episcop ne-ați guvernat mai șapte ani, și cine este în stare a enumera ordinațiunile și statutele înțelepte, cari le-ați stradat în acei șapte ani, cari în veci vor adeveri rutina cea escelență de a governa, care o poședeți Escelența Văstră într'o măsură nespun de mare?

Am suspinat și am plâns, când ați schimbat scaunul arhieresc Gherlan cu cel de la Oradea Mare, inse au saltat de bucurie inimile filor credincioși din acea diecesă, și cu tot dreptul, căci Provedința divină V'a făcut cel mai mare arhieru al Diecesei Oradei Mari.

În tot locul, unde numai V'a pus bunul Dumnezeu, ați revêrsat daruri și binecuvîntări,

dar mai pe sus de tôte în Diecesa Oradei Mari.

Acolo sînt monumentele neperitôre ale marinimosității, ale dărniciilor și ale binefacerilor. Escelenței Vostre fundațiunile, cari se urcă preste o jumătate de milion. institutele din Oradea Mare și din Beiuș. ajutorarea cu miș și cu zece de miș a studenților miseri, tôte — tôte acestea în veci vor preamări numele binecuvîntat al Escelenței Vostre.

Dară îl preamărim și-l vom preamări și noi fiil credincioși din Maramurș, căci nici ca Episcopul Oradei nu ne-ați uitat.

Acolo stă monumentul strălucit, sfînta biserică din Sat-Slatina, ridicată din îndurarea și cu spesele de zece de miș ale Escelenței Vostre.

Acolo sînt în institutele Escelenței Vostre de la Oradea Mare și de la Beiuș fiil și ficele noastre. pruncii sêraci ai Maramurșului, cari se cresc din grația și din bunăvoința părintescă a Escelenței Vostre a Părintelui nostru prealndurat.

Aieva nu avem cuvinte îndestulitôre a ne exprima recunoștința noastră pentru atâtea binefaceri, pentru atâtea grații părintesci.

Iubirea Escelenței Vostre cătră fiil credincioși și cătră popor a fost și este nemărginită. Escelența Vostă ca Episcop ați dat pentru fiil credincioși ai Escelenței Vostre tot, ce ați avut, averea, viața și sufletul Escelenței Vostre.

Escelența Vostă ați petrecut din darul lui Dumnezeu un pătrar de secul al Episcopiei de lucrare plină de Sacrificii spre lauda lui Dumnezeu, spre binele bisericii și spre binecuvîntarea poporului credincios.

Binevoiti, Excellentissime Dômnice Episcop și Preagrațios Părinte, a primi pentru tôte acestea acestă Adresă omagială a noastră a celor mai recunoșcitori fiil din Maramurș, în zilele acestea, în cari credincioșii din întreaga noastră Mitropolie se grăbesc a întimpina pe bunul Arhierie cu inimii pline de mulțămînt și de devotament.

Atotputernicul Dumnezeu reverse și de acum înainte până la cele mai depărtate margini ale vieții pămîntesci asupra Escelenței Vostre darurile sale cele mai avute spre binele și prosperarea sfîntei bisericii noastre greco-catolice și a iubit nêmului nostru românesc.

Maramurș luna Decembre 1897.

Al Escelenței Vostre

cei mai umiliți fiil:

Urméază subscrierile tuturor preoților. tuturor inteligenților și alor preste 5000 miș de poporenii din Maramurș.

†

Iuliú Mihályi de Apșa.

(1837—1898.)

După multele și grelele perderi, ce mórtea în anul trecut ni-le-a causat, credeam a puté spera, că dór în noul an va mai odihni, și că timp vom avé, ca ranele inimilor noastre să se mai vindece.

Dar étă că amar ne-am înșelat. Azi ne părăsesce éráși unul dintre cei mai bravi și mai devotați fiil ai nêmului și ai bisericii noastre.

Vicecolonelul Iuliú Mihályi de Apșa a trecut la cele erne.

În el perdem un brav soldat, un credincios fiil al bisericii, un Român verde, un cetățan devotat.

Până se afla în viața publică, pe cariera militară, era dedicat întreg obligămintelor statului său. Era devotat Domnitorului, gata pururea a-și vêrsa sângele pentru patrie și tron.

După retragerea sa în viața privată tótă căldura, tot devotamentul sufletului său și-le-a dedicat nêmului său, fraților săi.

Cât de mult își iubia frații, în special pe mitropolitul nostru, nu pôte să spună limbă omenescă. Îmi va rămâne pururea nêstêrsă în amintire fața strălucitôre de bucurie și de fericire a căpitanului, Iuliú Mihályi, când a asistat la sfîntirea întru episcop a fratelui său Victor, atunci secretar mitropolitan. De atunci au trecut 23 ani, dar anii aceștia numai au mărit iubirea cătră fratele său, azi mitropolitul nostru.

Acum se despart.

Mórtea rupe legăturile tôte și nu ține cont de nimic.

Dar se despart întru sperarea revederii în fericirea eternă.

Iuliú Mihályi plécă binecuvîntat și deslegat de mitropolitul Victor. Rugăciunile lui vor dobîndi fericirea eternă și pentru fratele rămas în durere.

Noué nu ne rămâne alta, de cât să rugăm pe Atotputernicul, să dea repausatului viața gloriôsă a sfîntilor, ér fraților rămași, în special bunului nostru Părinte, mângăere.

În următôrele dăm pe scurt datele biografice ale repausatului:

Iuliú Mihályi de Apșa s'a născut în Saraséu comitatul Maramurș la 19 Iuniú 1837 din părinții Gavriil Mihályi de Apșa pe atunci pretor în cercul superior (felső járási szolgabíró) și soția-i Iuliána Mán de Sajó. A terminat 6 clase gimnasiale în Sighet la părinții Piaristi în anul 1851. Cu fratele său Petru fu trimis la Viena, ca să învețe limba germană; în tóamna anului 1854 a intrat în școala militară specială de artilerie (Artillerie-Schul-Compagnie) din Viena, unde a absolvat cursul de trei ani; în vara anului 1857 a intrat în serviciu activ la artilerie ca cadet, unde a stat un an; în tóamna anului 1858 a trecut la cavalerie în regimentul al X-lea de husari, care purta numele „Frideric Vilhelm al III-lea Rege al Prusiei“, unde a avansat de locotenente. În Ianuariú 1859 cu corpul III de armată staționat în Viena merse în Italia și stete în stațiune în Lodi și în Codogno în Lombardia.

După ce a erupt războiul în Iuniú 1859, a intrat în Piemont până la Vercelli și a luat parte la bătăile de la Magenta și apoi de la Solferino. unde cădură 24 ofițeri din regimentul al X-lea de husari. érá Iuliú a avansat de locotenente primar. În anul 1860 petrecu la cursul central de ecuitațiune în Viena.

Până în Decembre 1863 fu staționat în Udine; atunci fu transferat la regimentul al II-lea de husari, care purta numele „Nicolau, Mare-Principe al Rusiei“ și era staționat în Galizia la Zsolkiew. În Iuniú 1866 avu parte activă în războiul austro-prusian și a fost de față la ciocnirea de la Prerau.

După aceea a stat în Moravia la Prosnitz și apoi în Petronel lângă Dunăre, unde în 1870 avansă la gradul de căpitan și ca comandant de escadron a venit cu regimentul la Brașov și a fost staționat în Cristian, de unde în 1873 merse la cursul prescrier pentru ofițerii de stat maior, și după ce a făcut esamenul de cualificațiune, stete un an în

Cluș ca comandant de cadru. În 1875 fu transferat ca comandant de divisiune la regimentul al X-lea de husari staționat în Szabadka, unde a avansat la grad de maior, și după trei ani la gradul de tenente colonel, staționând când în Baja. când în Palánka.

La anul 1887 fu transferat la regimentul al IX-lea de husari, staționat în Șopron, de unde în anul 1888 fu aședat în statul cuiescenței.

La manovrele de armată de la Miskolcz s'a distins prin aceea, că trecend cu escadronul riuil Sajó cu notul a surprins inimicul pe neașteptate.

Ca prezidente de comisiunea administrativă în regiment a sciut apéra interesele erariului militar fără a scurta competențele ostașilor ori a jigni drepturile poporațiunii. Ca jude și president la tribunalul de onóre umanitatea colegială o a sciut împreuna cu postulatele dreptății și disciplina militară între ofițeri și trupe o a apêrat și susținut cu tãrie, érá în raporturile cătră cetățeni a păstrat de-a pururea ecuitatea și maniere de cavalier, cari îi scumpa reputațiunea.

De când a venit la Blas împreună cu fratele său mitropolitul a trăit retras, dedicându-se întreg pentru a ușura în cele economice sarcina de administrare a fratelui său.

La tôte mișcările publice sociale a luat parte încurajând și jertfind.

A fost president până la mórtea al „Casinei Române“, și casina are a-i mulțami fôrte mult, că s'a putut reînființa.

A fost membru și în directoriul fundațiunii Șuluțane, de a cărei prosperare fôrte mult s'a interesat.

* * *
Mórtea i-a fost placidă ca și viața. Catastrofa se putea prevedé. numai nu se credea, că are să urmeze așa de repentin. Era încă voios și mîncase. Se ruga neîncetat, și fratele său mitropolitul l-a deslegat, apoi i-a cetit Paraclisul Preasfîntei Feciôre. A fost la consciența până la urmă și în urma unui atac violent de túsă a repausat repentin în brațele fratelui său Victor și a soției sale Ileana.

A murit mórtea dreptilor.

Osemintele s'au depus cu tótă pompa cuvenită în cimiteriul comun din Blas Cuvîntarea funebrală, vrednică de memoria mortului, a rostit-o secretarul mitropolitan Dr Augustin Bunea.

Étă și necrologul publicat de familie:

Subscriși cu inima frântă de durere aducem la cunoștință, că preafubitul nostru frate *Iuliú Mihályi de Apșa* ces. și reg. Tenente Colonel de Husari pensionat azi Joi în 27/15 Ianuariú 1898 sêra la 6 ore, împărțit cu mângăerea sfîntei biserici, a adormit în Domnul în etate de 61 ani. Rămășițele pămîntesci ale repausatului vor fi aședate după rital bisericii greco-catolice în cimiteriul parochial Sâmbătă în 29/17 Ianuariú 1898 la 3 ore după amezăzi. Partea lui să fie cu dreptii! Blas în 27/15 Ianuariú 1898. *Ileana Mihályi* veduvită *Antoniu Várady de Kassa*. *Petru Mihályi* cu familia. *Dr Victor Mihályi*. *Dr Ioan Mihályi* cu familia.

Noutăți.

Întru mărirea lui Dumnezeu. În numele poporenilor mei aduc pe acestă cale mulțămînta cea mai căldurosă Mult Stimatelor Dômnice ved. *Ecatarina Iovin n. Seimon* din Temișóra-Fabric, care a binevoit a dona pe sama capelei noastre gr. cat. din Ghilad întru memoria rep. Dsale soț Petru Iovin fost reprezentant orășenesc un luster de metal pentru șese lumini și candelă în mijloc în preț de 35 fl. Ghilad în 16 Ian. 1898. *Georgiu Muntean* paroch al Ghiladului.

† *Teodor Radu* proprietar și primar comunal preste 20 de ani în comuna Ufalșul șasesc de lângă Aiud a repausat în 23 a. c. în etate de 48 ani. Repausatul a fost unchiu al P. SS. episcopului Lugoșului.

În veci amintirea lui!

PARTE SCIINȚIFICĂ-LITERARĂ.

Omilia I. a s. Ioan Crisostomul despre cuvîntarea de pe munte.

(Continuare.)

Pe aceștia deci, cari sînt întristați, îi fericesc ast fel. Și nu a numit simplaminte pe cei întristați, ci pe cei întristați cu de-adinsul. De aceea nu a zis „cei întristați“, ci „cei ce plîng“. Căci această poruncă eră e învățătoria a totă filosofia. Că dacă aceia, cari deplîng prunci ori soție ori pe alt cine va din rudenii, pentru că au murit, nu iubesc averi nici trupuri în vremea aceea a întristării, nu doresc glorie, nu se ațîță de ocară, nu se cuprind de grăire de rău, nici nu se chinuiesc de vre o altă patimă, ci se dau de totului tot jelierii, cu mult mai virtos aceia, cari își plîng păcatele sale așa, pe cum au acelea să se plîngă, vor vedea o filosofie mai mare de cât aceea. Apoi care e răsplata lor? „Că aceia“, zice, „se vor mîngăia.“ Spune-mi, unde se vor mîngăia? Și aici, și acolo. Că de ore ce porunca era foarte grea și neplăcută, a luat asupra-și, să dea aceea, ce să o facă foarte ușoră. Așa dar de vei, să afli mîngăiere, întristeză-te. Și să nu gîndesci, că ceea ce s'a zis, ar fi o ghicitoră. Că dacă Dumnezeu mîngăie, pot să vină preste tine și zeci de mii de fulgi de lucruri întristătoare, și tu totuși vei fi mai pe sus de toate. Căci Dumnezeu tot de una dă răsplătiri cu mult mai mari de cum sînt necasurile; și acesta a făcut-o și aci zicînd, că sînt fericiți, cei ce plîng, nu după vrednicia lucrului, ci după iubirea sa de oameni; acesta nu isvorește adevărat din vrednicia lucrului, ci din iubirea lui de oameni. Că cei ce plîng, păcatele le plîng; eră acestora le ajunge, că au parte de iertare și dobîndesc apărare. Dar fiind că el e foarte iubitoriu de oameni, de aceea nu mărginesc răsplata nici la lăsarea pedepselor, nici la iertarea păcatelor, ci-i face și fericiți și le împărtășește multă mîngăiere. Ne poruncese înse, să plîngem nu numai păcatele noastre, ci și ale altora. Așa au fost sufletele sfinților, așa a fost sufletul lui Moisi, așa al lui Pavel, așa al lui David; că aceștia toți de multe ori au plîns răutățile altora.

„Fericiți cei blîndi, că aceia vor moșteni pămîntul.“ Spune-mi, care pămînt? Unii înțeleg pe cel spiritual. Dar nu e așa. Căci în Scriptură nu găsim nicăiri pămînt spiritual. Așa dară ce va să însemne cuvîntul acela? Înțelege răsplata sensibilă, pe cum face și Pavel. Că a zis: „Cinstesc pe tatăl tîu și pe mamă-ta,“ er apoi adaugă: „Așa vei fi cu zile multe pe pămînt“ (Ef. 6. 2. 3). Și eră-și Domnul însu-și cătră tîlbarii: „Astăzi vei fi cu mine în raiu“ (Luc. 23, 43). Că nu îndemnă numai pentru bunătățile viitoare, ci și pentru cele de față din cauza acelor ascultători, cari fiind mai trupesci cercă acestea mai pe sus de cât cele viitoare. De aceea și zice în cele următoare: „Împacă-te cu pîrișul tîu.“ Er apoi statorosește răsplata acestei gîndiri: „Ca nu cum va să te dea pîrișul judecătorului, și judecătorul slugii.“ Vedî, din ce parte înfrică? Cu cele sensibile, cu cele ce se întîmplă aproape. Și eră-și: „Cine va zice fratelui său: Raca! vinovat va fi săborului.“ Pavel încă propune a dese ori răsplătiri sensibile și îndemnă prin cele de față. Așa cînd grăesc despre feciorie. Că pînă acolo nu grăesc despre ceriuri, ci îndemnă prin cele de față zicînd: „Pentru trebuința de acum,“ și: „Eu vouă vî dau voe,“ și: „Voesc, să fiți voi fără de grije“ (I Cor. 7. 26. 28. 32). Așa mestecă deci și Christos celor spirituale cele sensibile. Că de vreme ce așa judecă oameni, că blîndul perde toate ale sale, de aceea promite contrariul zicînd, că chiar acela poșede cu siguranță ale sale, carele nu e nici îndrăzneț, nici nu strigă. Că cel ce e așa, acela perde a dese ori și averile părintesci și chiar și sufletul. De altmîntea fiind că în Legea veche profetul a zis: „Cei blîndi vor moșteni pămîntul“ (ps. 36. 11), țese de la vorbe cunoscută cuvîntarea, ca să nu folosescă pretutindenea cuvinte străine. Eră acestea le zice nu mărginind răsplătiri la cele de față, ci dimpreună cu acestea îmbiînd și pe acelea. Că dacă zice ore ce spiritual, nu depărtază cele ce sînt în viața de acum; er de altă parte dacă promite ore ce din cele ce sînt în viața aceasta, nu mărginesc promisiunea numai la acestea. Zice adevărat: „Căutați împărăția lui Dumnezeu, și acestea toate se vor adauge

vouă“ (Mt. 6, 33). Și eră-și: „Tot cel ce-și va lăsa casa, sau pe frați, sau pe tată, sau pe mamă, sau pe muiere, sau pe prunci, sau țarinele pentru numele meu, însutit va lua în vécul acesta, și în cel viitoriu viață de veci va moșteni“ (Mt. 19, 29).

„Fericiți, cei ce flămîndesc și însetoșază de dreptate.“ De ce dreptate? A înțeles doră virtutea preste tot, ori doră felul acela al ei, care se împotrivesc lacomiei de averi? Că de vreme ce va să dea poruncă cu privire la milostenie, învață, în ce chip are să se facă milostenia; nu fericesc adevărat pe cei ce se sirguesc după dreptate din răpire nici din lacomie de averi. Și privesc, te rog, cu cîtă putere o rostescă acesta. Că nu a zis: „Fericiți, cei ce se légă de dreptate,“ ci: „Fericiți, cei ce flămîndesc și însetoșază de dreptate,“ pentru ca să o urmăim nu numai ecă așa, ci cu totă pofta. Că de ore ce însușirea lacomiei de averi e mai ales acesta, și nu poftim ast fel mîncări și beuturi, pe cum poftim a poședea și a câștiga mai mult, ne-a poruncit, ca pofta aceasta să o întorcem spre a nu lacomi averi. Er apoi detîrmuresc erăși răsplata sensibilă zicînd: „Că aceia se vor sătura.“ De ore ce adevărat așa se socotesc, că lacomia de averi pe mulți îi face bogăți, zice, că chiar contrariul e adevărat; acesta o face adevărat dreptatea. Cînd sevârșesci deci lucruri drepte, nu te teme de sîracie, nici nu-ți fie frică de fîme; că răpitorii sînt mai virtos aceia, cari perd toate, pe cum cel ce iubesc dreptatea, acela are toate cu siguranță. Eră dacă au parte de o bogăție ca aceasta, cei ce nu poftesc averile altora, atunci cu mult mai virtos cei ce dăruiesc ale sale.

„Fericiți cei îndurători.“ Aci mi-se pare, că grăesc nu numai despre cei ce fac milostenie cu averile sale, ci și despre cei ce o fac cu fapte. Că felurile milosteniei sînt deosebite, și porunca însă-și e largă. Care e deci răsplata ei? „Că aceia îndurare vor afla.“ Și așa se pare, că răsplata e la fel, dară ea e cu mult mai mare de cât fapta cea bună. Că ei se îndură ca oameni, eră îndurarea vor afla la Dumnezeu tuturor. Eră îndurarea omenescă și cea dumnezeescă nu sînt la fel, ci cît e la mijloc între rîutate și între bunătate, atîta e deosebirea între aceea și între acesta.

„Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.“ Eră erăși răsplata cea spirituală. Eră curați numesc aci ori pe aceia, cari poșed totă virtutea și nu-și sînt consciu de nici un rău, ori pe aceia, cari petrec în continență. Spre a vedea adevărat pe Dumnezeu de nimica nu avem lipsă așa de mare ca de virtutea aceasta. De aceea a zis și Pavel: „Pacea să țineți cu toți, și sfințenia, fără de carea nimenia nu va vedea pe Dumnezeu“ (Evr. 12, 14). Eră aci grăesc despre vederea aceea, care e omului cu putință. Că de ore ce sînt mulți, cari deprind milostenia, și nu răpesc, nici nu lacomesc averi, dară curvesc și trăesc în desfrînare, arătînd, că cea dintîiu nu e de ajuns, mai adaugă și acesta. Ceea ce a mărturisit și Pavel despre Macedonienii în epistola cătră Corintenii, că ei sînt bogăți nu numai cu milostenia, ci și în totă virtutea. Că grăind despre sirguinta lor spre folosirea cinstită a averilor, zice: „Că ei s'au dăruit pe sine Domnului și nouă.“

„Fericiți făcătorii de pace.“ Aci opresce nu numai neînțelegerile și vrășmășiile împrumutate, ci mai pretinde pe de-asupra încă și alt ceva: ca și pe alții, cari trăesc în neînțelegere, să-i împăcăm. Și erăși iubie răsplata cea spirituală. Care e aceea? „Că aceia fiți lui Dumnezeu se vor chema.“ Că lucrarea Unuia născut a fost aceea, că a împreunat cele desbinate și a împăcat cele ce se răboiau.

Er apoi, ca nu cum va să socotesci, că pacea ar fi pretutindenea bună, a adaus: „Fericiți cei persecutați pentru dreptate,“ adevărat pentru virtute, pentru apărarea altora, pentru evlavie. Dreptate se obicinesc a numi totă cultura sufletului.

„Fericiți sînteți, cînd vî vor batjocori pe voi și vî vor persecuta, și mințind vor zice tot cuvîntul rău în contra voastră pentru mine. Bucurați-vă și vî veseliți.“ Ca și cum ar zice: Dacă v'ar numi vrăjitori, ori pehlivani, ori strigoii ori cu ori ce alt nume, fericiți sînteți. Ce pôte să fie mai ne mai audît de cât poruncile acestea, cînd ele zic, că sînt de dorit lucrurile acelea, de cari alții socotesc, că au să se pazescă de ele, adevărat a fi sîrac ca un cerșitoriu și a plînge și a fi grăit de rău? Dar cu o cale le-a zis și le-a sfătuit nu la doi și la zece și la douăzeci și la o

aută și la o mie, ci lumii întregi. Și mulțimea auzind lucrurile acelea grele și neplăcute și contrare obiceiului de obște se mira. Atât de mare era puterea celui ce le zicea. De altminterea ca nu cum va să socotesci, că singur a fi grăit de rău face pe oameni fericiți, a adaus două distincții, când adecă cele grăite vor fi grăite și pentru el și mințind. Că dacă grăirea de rău nu va fi împreună cu acestea, cel ce se grăește de rău, nu numai nu e fericit, ci e și nefericit. Apoi privesce era la răsplata: „Că plata voastră multă este în ceruri.“ Era tu să nu-ți perdi bărbăția, când auzi, că nu se dăruiesc împărăția la fiesce care fericeire. Că de și numesce răsplătirile în chipuri deosebite, totuși le duce toate la împărăție. Când adecă zice: „Cei ce plâng, se vor mângăia,“ și: „Cei în-

durători îndurare vor afla,“ și: „Cei curați cu inima vor vedea pe Dumnezeu,“ și: „Iubitorii de pace fiii lui Dumnezeu se vor chema,“ prin acestea toate nu dă să se priceapă alt ceva fără numai împărăția. Că cei ce gustă acestea, a bună samă o vor dobîndi pe aceea. Să nu socotesci deci, că răsplata aceea e numai a celor ce flămîndesc de dreptate, și a celor blîndi, ci și a celor alalți a tuturor. De aceea a adaus fericeirea la fiesce care, ca nu cum va să aștepti ore ce sensibil. Că nu va fi fericit acela, carele se cununază cu cele ce în viața acesta se topesc și trec mai întede cât umbra.

(Va urma.)

Ben Hur

saū

Zilele lui Mesia

de Lew. Wallace.

(Continuare.)

Cele două femei sînt stărcite chiar la gaură. Una șede, era cecalaltă se razimă pe jumătate de ea. Între ele și între stîncă golă nu este nimica.

Lumina cea slabă, ce cade pe ele peziș, le dă înfățișarea de nisce năluci și arată cu o cale și aceea, că trupurile lor sînt aproape gole. Vedem înse cu o cale, că și aci locuesce iubirea, ele se țin adecă îmbrățișate. Bogăția sboră, fericeirea dispare, speranța vesteședesce, iubirea înse rămâne la noi. Iubirea e de la Dumnezeu.

Acolo, unde șed ele lipite de olaltă, pavimentul de stîncă e de tot luciū și neted. Cine scie, de câte ori au ședut ele în cei opt ani în locul acela dinaintea gaurii, unde sficioasă, dar prietinosa rază de lumină le-a nutrit sperarea, că vor scăpa! Când lumina pătrundea pe încetul în lăuntru, ele sciaū, că se crepă de ziuă; când incepea a scăde, ele sciaū, că lumea se aședă spre odihnă, că se apropie noptea, acea nopte, carea nicăiri nu putea să fie mai lungă și mai întunecată ca la ele. Lumea! Prin gaura aceea din zid, ca și cum ar fi fost largă și înaltă ca o pōrtă împărătescă, ieșiau ele cu spiritul a fară în lume și petreceau tristul timp umblând în colo și în cōce, pe cum umblă nălucile, și cercând pe fiul și fratele lor și întrebând de el.

Îl cercaū pe mări și pe insulele mărilor; astăzi era el în cetatea acesta, mîne în cecalaltă; și tot de una și în tot locul era el un oșpe fară repaus, pentru că pe cum viața lor se petrecea în așteptarea lui, așa se petrecea și a lui în cercarea lor. De câte ori nu se întilniaū gândurile lor în cercarea acesta fară de sfârșit, ale lui venind, ale lor mergend! Cât de dulce le era mângăierea, că pot să grăescă împreună: „Până când trăește el, noi nu sîntem uitate; până când se gîndesce el la noi, mai este sperare pe sama noastră!“ Numai cel ce însuși a avut parte de o ast fel de esperință, numai acela pōte să priceapă, cât de mare tărie pōte să împrumute omul din lucruri mici.

Aducerile a minte, ce le avem despre cele două femei, pe cum trăiseră odinioră, ne însuffă respect față cu ele. Grijele lor le împrejură cu o lucire de sfințenie. Fară de a ne apropia de ele băgăm de samă o schimbare a înfățișării lor, carea nu a putut să o producă timpul ori lungă întemnițare. Mama odinioră a fost o femeie frumoasă, fata o pruncă frumoasă, — acuma nici iubirea nu

ar puté să o zică acesta despre ele. Pêrul le e lung, nepeptenat și de o colōre albă de tot stranie; ele ne fac, să ne înfiorăm și să ne cutremurăm de un ce neesplicabil de și acesta pōte să fie un efect al luminii, ce lucesce aci prin întunerecul cel des într'un chip înșelătorii și turbure. Pōte că ele sufer și chiurile fōmii și setii, pentru că de când s'a dimis servitorul lor, criminalistul acela, așa dară de ieri, nu au avut, ce să mănânce și să bea.

Tirzah, carea pe jumătate îmbrățișată de mamă-sa se razimă de ea, geme dureros.

„Fii liniștită, Tirzo! Ei vor veni. Dumnezeu e bun. Noi ne-am adus a minte de el, și nu ne-am uitat nici o dată, să i-ne rugăm, de câte ori sună trimbițele colo din colo în templu. Tu vești, că e încă lumină, că razele arată, că e la mēză zi, și abia va fi trecut de ora a șeptea. Va veni ore cine la noi. Să credem! Dumnezeu e bun!“

Ast fel grăi mama. Cuvintele îi era simple și pătrundătoare, de și Tirzah nu era mai mult pruncă, căci la cei trei spre zece ani, câți avea, când am vedut-o mai pe urmă, s'au mai adaus încă opt.

„Voiū cerca, să fii tare, mamă!“ zise ea. „Suferințele tale trebuie că sînt tot așa de mari ca și ale mele; și voiū să trăesc pentru tine și pentru fratele meu! Dară limba îmi arde, buzele îmi sînt uscate. Ași dori, să sciu, unde petrece, și dacă ne va afla vre o dată.“

Este ore ce în glasurile acestea, ce ne atinge în chip straniu, — un sunet ne mai auzit, ascuțit, uscat, metalic, nefiresc.

Mama o strînge mai tare la peptul său și zice: „În noptea trecută am visat despre el și l-am vedut așa de limpede, pe cum te ved pe tine, Tirzo. Tu scii, că avem să credem visurilor, căci și părinții nostri au făcut-o. Mi-se părea, că sîntem în curtea femeilor, chiar la pōrtă, carea se zice cea frumoasă; eu noi erau multe femei, și el veni și se opri în umbra porții și privi în cōce și în colo, într'o parte și într'alta. Inima îmi bătea tare. Sciam, că pe noi ne cercă, și-i întinse brațele și alergă spre el chemându-l pe nume. El mă auzi și mă vedu, dar nu mă cunoscū. În clipa următoare dispăru.“

„Ore nu ar fi tocmai așa, dacă l-am întilni în adevăr? Noi ne-am schimbat așa de tare.“

„S'ar puté, înse —“ Capul mamei se plēcă, și o trăsătură de durere se arată pe fața ei; dar ea se reculege și zice mai de parte: „Înse noi am puté să i-ne descoperim.“ Tirzah își ridică brațele și se tîngui din nou.

„Apă, mamă, apă! Numai o picătură!“

Mama privi în jur de sine far de ajutorii. De atâtea ori pomenise numele lui Dumnezeu și promisese ajutorii în numele lui, cât repetirea incepu a i-se păré ca o hulă. O umbră îi întunecă slaba lumină, și ea ajunse așa de departe, cât incepu a crede, că i-se apropie mōrtea, că ea așteptă a fară, ca să între, în dată ce i-se va depărta credința. Ea pe jumătate inconșcie de sine și far de intenție hotărîtă grăesce din nou, pentru că trebuie să grăescă:

„Răbdare, Tirzo! Ei vin, — în dată sînt aci!“

I-se păru, că aude un șgomot prin gaura zidului despărțitorii, carea era singura ei legătură cu lumea. Și ea nu se înșelase. La o clipă după aceea sună strigarea criminalistului prin cămară. Tirzah încă o auzi, și amîndoué se sculară ținendu-se încă tot îmbrățișate.

„Lăudat să fie Domnul în veac!“ strigă mama cu ardōrea credinței și sperării redobîndite.

„Ascultați!“ auzi după aceea strigand. „Cine sînteți?“

Glasul îi era străin. Ce avea de a face? A fară de cuvintele Tirzei acestea au fost primele și singurele cuvinte, cari le auzi mama acum de opt ani. Întorsătura a fost șguduitōre, — de la mōrte la viață, — și așa de far de veste!

„O femeie din casa lui Israil, carea e îngropată aci de vie cu fică-sa. Ajută-ne de grab, că perim!“

„Nu te teme! În dată mă întore!“

Femeile plîngeau cu glas tare. Le-au aflat. Se apropia ajutor. De la dorință la dorință sbura sperarea, pe cum sboră rîndunelele ciripitōre. Le-au aflat, ele-și vor redobîndi libertatea. Și apoi li-se vor restitui tōte, tōte cele ce perduseră: patrie, vață, avere, fii și frate! Slaba lumină se lingușia în jurul lor, ca și cum ar fi avut lucirea zilei; ele își uită de durere și de sete și de fōme și de amenințarea mōrții, cădura la pămînt și plîngeau, una în brațele celei alalte.

Și acuma nu avură, să aștepte mult. Geșii pārcălabul spuse istoria sa pe larg, dar în sfârșit totuși o terminase. Tribunal era sprinten.

„Auziți!“ strigă el prin gaură.

„Aci sîntem!“ zise mama ridicându-se de la pămînt.

În dată auziră alt sunet într'alt loc, — erau lovituri făcute în zid, — lovituri repezi, zurăitōre de unelte de fer. Ea nu grăia, și nici Tirzah nu grăia, ci amîndoué ascultaū. Cât de bine pricepeau ele, ce vor, să însemne tōte acestea, — că li-se deschide calea spre libertate! Omeni, cari au fost îngropați

multă vreme în puteri adânci, aud în tocmă așa, cum se apropie mântuitorii lor, pe cari i-au chemat cu lovituri de ruși și de ciocane, și răspund acuma cu inima cuprinsă de sentimentul multămitei. Ochiul lor nu se mișcă de pe locul, din care vin sunetele; ei nu îndrăznesc a-și întorce de acolo privirile, ca și cum s'ar teme, că lucrul va înceta, și ei eră vor căde pradă desperării.

(Va urma.)

Bibliografie.

A apărut

Calendarul „Unirii“ pe 1898 Anul II

cu următorul cuprins bogat și interesant:
Cronologie, Serbătorile, Regentul, Intunecimii, Anotimpuri, Umblarea timpului, Lunile cu povești economice și semne de timp. Regenții europeni. *Sematismul provinciei mitropolitane de Alba Iulia* cu specificarea parohiilor în românește și ungurește și cu posta ultimă și a parohiilor, cum și a diferitelor dicasterii.

Michail Pavel, episcopul de Oradea, schiță biografică (cu un portret foarte succes). „*Christos a înviat*“, poezie de Al. Vlăduță. *George Coșbuc* (cu portret) note biografice și trei poezii: *Epigramă* (în vîrstă de 12 ani), *Pe ceri* (de 14 ani) și *Beda* (din 1886). *Ales. Bohățel*, biografie și portret. *Cisme de mprunut* și *S'a turcitu-se bădălu*, anecdote hazlii de Th. D. Speranță. *Glume. Morții nostri* (bărbații gr. cat. fruntași morți în 1897) cu portretul br. *David Urs* și *Iosif Hossu. Sfaturi*. Posta. Scala timbrelor. Tîrgurile. Inserțiuni.

Din acest cuprins ori cine se pôte convinge, că acest Călin dar e cel mai potrivit și mai bun pentru preoțimea noastră gr. cat. în special.

Prețul unui exemplar 35 cr. cu porto 40 cr.

A apărut:

Jertfa creștinilor. *Comentariu al liturgiilor bisericii grecești* compus de *Dr Victor Szmigelski*. Tomul I. Introducere dogmatică. Cu aprobarea Prea-veneratului Ordinariat mitropolitan de Alba Iulia și Făgăraș. Blăș 1897. Tipografia seminariului arhidieceșan. Pag. 230 în 8. Prețul 1 fl. 5 cr. sau 2 lei 20 bani. Editura auctorului.

Opul e dedicat *Excelenței Sale Prea-sfințitului Domn Michail Pavel episcop de Oradea mare*.

Venitul curat va fi contribuire la un fond provincial de salarizare a preoților și învățătorilor.

A apărut:

M. T. Cicerone despre bătrânețe tradus de *Andrei P. Liviu* canonic-abate gr. cat. în Lugos, edat de *Gavril Pop* canonic în Blăș. Prețul broș. 50 cr. Blăș 1897. Tipografia seminariului arhidieceșan. Sîntem informați, că dl editor venitul curat al acestei publicațiuni l-a destinat pentru un scop cultural.

La tipografia seminarială se adă de vîndare:

Legile politico-bisericești din 1894 și 1895

împreună cu respectivele ordinațiuni ministeriale, traduse, edate și comentate la ordinul

Prea-veneratului Consistor mitropolitan de Alba Iulia și Făgăraș. Prețul unui exemplar broșurat e 1 fl. 20 cr. v. a. + pentru porto 10 cr.

Credem, că nu mai e lipsă, ca să atragem atențiunea clerului nostru asupra acestuil op. Fără de cartea acēsta nici un preot nu pôte, să se acomodeze în deosebitele sale agende, după-ce prin legile politico-bisericești s'au schimbat tôte raporturile de drept privitor la căsătorie. Tocmai de aceea credem, că nu va fi oficiu preoțesc, din care să lipsească acēstă carte, în care se afla tôte cele, de căte are trebuință preotul în urma situațiunii nouē create prin legile aceste.

Euchologiu

edițiunea a doua, revădută după originalul grecesc și îndreptată în mod însemnat. Format 8° mare pe 552 pagine, pe hârtie velină, tipariu frumos în **negru și roșu**. — Prețul nelegat fl. 2.80, eră legat în piele tare fl. 3.80.

Instituțiunile calvinesci

în biserica românească din Ardeal,

fazele lor în trecut și valorea în prezenta.

Studiu istorico-canonice de **Dr Alexandru Grama**. — Opul constă din XVI+476 pag. 8° mare și se pôte procura cu prețul de **3 fl.** la **Tipografia seminarială în Blăș** (Balázsfalva).

Cestiuni

din

dreptul și istoria bisericii românești unite, studiu apologetic din incidentul invectiveilor „*Gazetei Transilvaniei*“ și a dlui *Nicoiaș Densușan* asupra Mitropolitului *Vancea* și a bisericii unite. Partea I. 272 pag. 8°. Prețul 70 cr. — Partea a II-a 400 pag. 8°. Prețul 1 fl. Ambete părți expedate franco 1 fl. 85 cr.

Editor și redactor răspundător:

Dr Victor Szmigelski.

Convocare!

„*Ulpiana*“ institut de credit și economii ca societate pe acțiuni în Grădisce își va ține adunarea generală ordinară Marți, la 1 Februar n. cu începutul la 10 ore a. m. în localul institutului în Grădisce, la care acționarii sînt invitați a lua parte în persoană sau prin delegați:

Program:

1. Raportul direcțiunii și comisiunii de supraveghiare, proiectul despre împărțirea profitului curat și darea absolutului.
2. Alegerea unui membru în direcțiune.
3. Alegerea comisiunii de supraveghiare.
4. Statorirea salarelor și marcelor de prezență pro a. 1898.
5. Diverse propuneri.

Din ședința consiliului administrativ ținută la 15 Ianuarie 1898.

Direcțiunea.

§. 33. din statutele institutului.

În adunarea generală numai acei acționari pot participa, cari cel puțin cu 1/2 oră înainte adunării generale și-au depus pe lângă revers la casa institutului acțiunile

sale respective și ale plenipotențiaților lro împreună cu plenipotența.

Bilanțul original e espus spre vedere publică în localul institutului.

12 număr
1898.

(3) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a balázsfalvi kir. járás-bíróság 1897. évi 5088 számú végzése következtében Dr Muntean Aurel ügyvéd által képviselt Corvinus S. és fia javára özv. Vilt Miklósné Turk Gizeila ellen 170 frt 75 kr s jár. erejéig 1897. évi Oktober hó 25-én fogantositott kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 723 frt — kr-ra becsült házi butorok és 1 zongorából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir. jbiróság 5138/1897. számú végzése folytán 157 frt 84 kr tőkekövetelés, ennek 1896-ik évi Oktober hó 30-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 35 frt 5 krban bírósággal már megállapított költségek erejéig Balázsfalván alperes lakásánál leendő eszközésére 1898-ik évi Február hó 10-ik napjának déli-előtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Balázsfalván 1898-ik évi Január hó 17-ik napján.

Thát György,
kir. jbirósági végrehajtó.

16 szám
1898.

(4) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a balázsfalvi kir. járás-bíróság 1897-ik évi 4893. számú végzése következtében Olteán Vazul ügyvéd által képviselt Pátia takarékpénztár javára Popa Geraszin és társai ellen 265 frt — kr s jár. erejéig 1897-ik évi November hó 10-én fogantositott kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 400 frt — kr-ra nevezetesen: Krecsunán Nikuláénál becsült 2 tehén, 1 ökörszekér és 6 szekér széna, továbbá Popa Nikuláé Mozannál becsült 2 tehén, 1 ökörszekér és 3 szekér széna és végre Popa Vaszihe Mozannál becsült 2 tehén, 10 szekér széna és 1 ökörszekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir. jbiróság 5427/1897. számú végzése folytán 265 frt — kr tőkekövetelés, ennek 1896-ik évi Julius hó 20-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 47 frt 58 krban bírósággal már megállapított költségek erejéig Besenyőben alperesek lakásainál leendő eszközésére 1898-ik évi Február hó 7-ik napjának déli-előtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Balázsfalván 1898-ik évi Január hó 18-ik napján.

Thát György,
kir. jbirósági végrehajtó.